

187. ZÁVOD

399.

Od Opavy. Karadž. I. 570

Ziž - dža - li se pa - no - ve k by-stre - mu Du - na - ju, ziž - dža -
li se pa - no - ve k by-stre - mu Du - na - ju, mi - ly, mo - cny Bo - že.

[: Ziždžali se panove
k bystremu Dunaju, :]
mily, mocny Bože.
pomož, Paně Bože.
rybaři hledala.

Jak k Dunaju přijeli,
velku radu měli,
mily, mocny Bože.
Dybych ja měl poslička,
poslička věrneho!
Oj, rybaře, rybaře,
ulovte mi rybu,
srdeci memu milu.

Kdo ten Dunaj přeplyně,
rytiřem ostaně.
Posel k zamku přichodzi,
panna v tańcu chodzi.
Jak prvši raz zatahli,
klobuček vytahli.

Obral se z nich najmladší,
ze sta najšvarnější.
Ach, co by mi tam zašel
k mej milej panence.¹⁾
Jak druhy raz zatahli,
pantličky vytahli.

Jak byl prostřed Dunaja,
volal: Bože, kraja.
Tańca by si něchala,
k milemu běžela.
Jak po třeci zatahli,
mileho vytahli.

A jak byl blízko břeha:
Podaj, pachole, dřeva,
bo mi ho potřeba.
Mily se ci tam topi
v tym bystrem Dunaji.
A mila ho uzřela,
žalostně zplakala.

»Dřevo ci něspomuže,«
Pani tańca něchala,
k Dunaju běžela,
Krku se ho chycila,
do vody skočila.

¹⁾ Jinak:

Napište mi psaníčko,
to tej mojej panně.	Dybys, pani, vědzěla,
tanca bys něchala.	Jak to pismo přečnula,
k Dunaju běžela.
Posel přes prah překrača,
pani se vytača.	Hnedkaj pani přestala,
pisemko to vzala.	

400. Jiné čtení od Kyjova (Nápěv 174 [369—71])

Tam z tej strany Dunaja,
tam se chlapci scházijú,
sobě hádky dávajú.	ten to děvče dostane.	Když ke koncu doploval,
vesele si zazpíval:
Kdo ten Dunaj přeplyne,	A ten šohaj, mladý pán,
podepřel si své boky,
pluje v Dunaj hluboký.	Hoja, chlapci, vesele,
už to děvče moje je.

188. ZAJATÁ

401.

Erb. II. 18. Luž. II. 29. Zp. II. 21

Ža - lo dí-vča, ža - lo trá-vu, aj, ža - lo dí - vča, ža - lo trá - vu ne - da - le - ko Ve - le - hra - du.